

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. К., 08.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., I. СЪСТАВ, в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деян Г. Събев

Членове: Йорданка Г. Янкова
Г. Ст. Милушев

при участието на секретаря Красимира Хр. Боюклиева
в присъствието на прокурора Д. Б. К.

като разгледа докладваното от Деян Г. Събев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20215100600245 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

С Присъда № 44/04.11.2021 год., постановена по Н.о.х.дело № 828/2021 год., К.йският районен съд е признал подсъдимия В. Г. СТ. от гр.К. за виновен в това, че в периода от 25.01.2021 год. до 25.03.2021 год. в гр. К., при условията на продължавано престъпление, отнел чужди движими вещи на обща стойност 532.61 лева, както следва: спортна раница „Адидас“ на стойност 26.00 лева, мъжка чантичка, марка „Найк“, на стойност 11.20 лева, мобилен телефон марка „Сони - Ериксон“, модел „Х8“, на стойност 89.32 лева, мобилен телефон марка „Сони“, модел „Експирия Е3“, на стойност 74.09 лева и сума пари в размер на 70.00 лева, всичко на обща стойност 270.61 лева, от владението на Л. С. Ч. от гр. К.; сума пари в размер на 26.00 лева от владението на Г. К. П. от гр. К.; сума пари в размер на 30.00 лева от владението на В. К. М. от гр. К.; и сума пари в размер на 206.00 лева от владението на Д. К. М. от гр. К., без тяхно съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието е извършено при условията на опасен рецидив, поради което и на основание чл.196 ал.1 т.1, във вр. с чл.194

ал.1, във вр. с чл.29 ал.1 б.,„а“ и б.,„б“, във вр. с чл.26 ал.1, във вр. с чл.58а ал.1 от НК го е осъдил на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, което на основание чл.57 ал.1 т.2, б.,„б“ от ЗИНЗС е постановил да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим. На основание чл.59 ал.1 от НК съдът е приспаднал от така наложеното наказание „лишаване от свобода“ времето, през което подсъдимия В. Г. СТ. е бил задържан за срок до 24 часа по реда на ЗМВР със Заповед за задържане на лице рег. № 1947зз-64/15.03.2021 год. и по Заповед за задържане на лице рег.№ 1947зз-71/25.03.2021 год.; времето, през което е бил задържан за срок до 72 часа от 26.03.2021 год. по реда на чл.64 ал.2 от НПК; както и времето, през което по отношение на него е била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ с Определение № 260130/29.03.2021 год. по Ч.н.дело № 335/2021 год. по описа на Районен съд - К.. С присъдата първоинстанционният съд се е разпоредил с веществените доказателства по делото, както и е осъдил подс.В.С. да заплати по сметка на ОД на МВР - К. направените на досъдебното производство разноски в размер на 368.75 лв.

Против така постановената присъда е подадена въззивна жалба от служебно назначения защитник на подс.В. Г. СТ. от гр.К. – адв.Р.К. от АК – К., който я обжалва само в частта ѝ относно наложеното на подсъдимия наказание, което счита за явно несправедливо – завишено по размер. Твърди се в жалбата, че първоинстанционният съд не е дооценил пълните самопризнания, разкаянието и дълбокото съжаление за извършеното, които е направил подсъдимия С.. Счита, че първоинстанционният съд е следвало да определи наказанието на подсъдимия Юмер при условията на чл.55 ал.1 т.1 от НК, който бил по-благоприятен за подсъдимия от разпоредбата на чл.58а ал.1 от НК, приложена от първоинстанционния съд, поради пълните му признания, изразеното съжаление, разкаяние и съдействие във фазата на съдебното производство, довели до разкриване на обективната истина, както и поради ниската стойност на откраднатите чужди движими вещи. Моли обжалваната присъда да бъде изменена, като бъде намален размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ на подс.С. на 18 месеца. В съдебно заседание защитникът на подсъдимия поддържа жалбата така, както е предявена и по изложените в нея съображения. В последната си дума подс.С. моли да бъде намалено наложеното му наказание „лишаване от свобода“.

Прокурорът от Окръжна прокуратура – К. в съдебно заседание изразява

становище, че жалбата е неоснователна, а наложеното на подсъдимия наказание намира за съответно на извършеното престъпление и предвид личността на подсъдимия, като счита, че същото наказание би допринесло за превъзпитаването му.

Окръжният съд, след извършената проверка изцяло на правилността на обжалваната присъда, на основание чл.313 и сл. от НПК, по повод и във връзка с оплакванията, изложени в жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано за подаването ѝ лице – служебно назначен защитник на подсъдимия, срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт и в законоустановения срок, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Първоинстанционният съд е положил необходимите усилия за цялостното изясняване на обстоятелствата по предявеното на подсъдимия С. обвинение. Проведено е било съкратено съдебно следствие в първата инстанция по реда на чл. 371 т.2, във вр. с чл.372 ал.4 и чл. 373 ал.2 от НПК, при което подсъдимият С. е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и е изразил съгласие да не се събират доказателства за тези факти, като във въззивното производство не се сочат нови доказателства и не са извършвани процесуално-следствени действия по събиране на такива от настоящата инстанция. Въз основа на събраните на досъдебното производство доказателства, от фактическа страна се установява следното:

Подсъдимият В. Г. СТ. е роден на *** год. в гр.К., където живее постоянно. Има завършено основно образование, не е женен, не работи, осъждан е многократно за извършени престъпления от общ характер. По местоживее не се ползва с добри характеристични данни.

На 25.01.2021 год. през деня свидетелят Л. Ч. паркирал управлението от него служебен автомобил (микробус) марка „Фолксваген“, модел „Транспортер“, с рег.№ ***, бял на цвят, на бул.„С. С.“ в гр. К.. Предната лява врата на микробуса била с технически проблем и не се заключвала. По неустановено време същия ден (преди 22.30 часа), подс. В.С. минал по бул. „С. С.“ в гр. К.. Търсел отключени автомобили, от които да вземе каквито и

да било вещи, без съгласието на собствениците. При проверката на вратите на паркирания там микробус марка „Фолксваген“, модел „Транспортер“, с рег. № ***, подсъдимият успял да отвори предната лява врата, която не била заключена. Влязъл в автомобила и отвътре взел следните вещи, оставени от св. Л. Ч.: спортна раница марка „Адидас“, в която имало мъжка чантичка, марка „Найк“, със следните вещи: мобилен телефон марка „Сони -Ериксон“, модел „Х8“, мобилен телефон марка „Сони“, модел „Експирия Е3“ и сума пари в размер на 70.00 лева. Подсъдимият изнесъл вещите, притворил вратата на автомобила и си тръгнал.

На 29.01.2021 год. около 10.30 часа св.Г. П. паркирал ползвания от него лек автомобил марка „Опел“, модел „Фронтера“, с рег. № ***, на ул.„Г. П.“ в гр. К., върху тревните площи в близост до МБАЛ „Д-р Атанас Дафовски“ АД. Слязъл от автомобила, натиснал бутона на дистанционното управление за заключване, без да провери дали го е заключил, и отишъл до болницата. По същото време подс.В.С. се намирал в същия район, като отново търсел отключени автомобили. Проверявайки предната дясна врата на лекия автомобил марка „Опел“, модел „Фронтера“, с рег. № ***, успял да я отвори и влязъл в автомобила. Бръкнал в жабката на арматурното табло и там открил червено портмоне. Отворил го и взел намерените вътре банкнота от 20 лева и монети на обща стойност 6 лева. Самото портмоне хвърлил в жабката, след което излязъл от автомобила, притворил вратата му и си тръгнал. Около 10 минути след като оставил автомобила, св.Г. П. се върнал при него. Когато го отключил и седнал на предната лява седалка, забелязал, че дясната врата е отворена. Проверил за липси и първоначално не намерил портмонето си. В хода на извършения оглед на автомобила портмонето на св.Г. П. било намерено зад жабката, в арматурното табло, като същото било празно.

На 14.03.2021 год. (неделя) св.В. М. паркирал управлявания от него таксиметров автомобил марка „Дачия“, модел „Сандеро“, с рег. № ****, до вход „В“ на жилищния си блок, находящ се на ул. „С. С.“ № * в гр. К.. Предната лява врата на автомобила се отваряла много трудно. Вечерта около 22.00 часа минал покрай него и същият бил така, както го бил оставил. По неустановено време между 22.00 часа на 14.03.2021 год. и 09.30 часа на 15.03.2021 год. подс.С. минал по ул. „С. С.“ в гр. К., като отново проверявал паркираните автомобили за отключени врати. Когато стигнал до автомобила марка „Дачия“, модел „Сандеро“, с рег. № ***, установил, че предната му

лява врата е отключена, откъдето влязъл в автомобила. В джоба на същата врата намерил и взел портфейл с лични документи. При скоростния лост имало монети (от по 2 лева, 1 лев и 50 ст.) на обща стойност 30.00 лева, които също взел. След това много бързо излязъл от автомобила, притворил вратата му и си тръгнал. Сутринта на 15.03.2021 год. свидетелят М. отишъл около 09.30 часа при автомобила и установил, че предната лява врата е отворена. Проверил в автомобила и не намерил портфейла си, в който държал само лични документи. От мястото до скоростния лост, където оставял оборотни пари на монети, същите липсвали.

В хода на разследването подс. В.С. е бил задържан със Заповед за задържане на лице рег.№ 1943з-64/15.03.2021 год. за срок до 24 часа по реда на ЗМВР.

При проверката по случая, подс.С. е признал за извършването на кражбата пред св.М. А. - инспектор при Сектор „Криминална полиция“ при РУ - К. към ОДМВР - К.. Посочил мястото, където е изхвърлил портфейла с документите на св.М.. При отиването на посоченото място, портфейлът бил установен. С Протокол за доброволно предаване, подсъдимият предал на св.М. А. портфейла и всички лични документи, отнети от автомобила на св.М.. Същите били предадени на пострадалия срещу разписка. В хода на разследването св.Ангелов посетил мястото, където живее подс.В.С. - изоставена постройка в гр. К.. Там той намерил вещите, отнети от подсъдимия през м. януари от автомобила на св.Л. Ч.. Същите вещи подсъдимия предал на свидетеля А. с Протокол за доброволно предаване, а именно: спортна раница марка „Адидас“, мъжка чантичка марка „Найк“, мобилен телефон марка „Сони-Ериксон“, модел „Х8“, и мобилен телефон марка „Сони“, модел „Експирия Е3“. Св.А. предал вещите на разследващия полицай.

На 24.03.2021 год. около 19.00 часа св.Д. М. паркирал лекия си таксиметров автомобил, марка „Рено“, модел „Клио“, с рег.№ ***, до дома си на ул. „С. С.“ в гр. К.. Автомобилът бил без централно заключване, като свидетелят не заключил всички врати. Около 02.50 часа на 25.03.2021 год. подс.С. минал по ул. „С. С.“ в гр.К., в търсене на отключени врати на паркираните автомобили. Когато стигнал до автомобила марка „Рено“, модел „Клио“, с рег.№ ***, проверил първо вратите от лявата страна, но същите

били заключени. След това минал от дясната страна и установил, че предната дясна врата е отключена. Подсъдимият влязъл в автомобила. Носел у себе си опакована във фолио вафла, която оставил на арматурното табло и започнал да търси пари. Намерил портфейл в джоба на предната лява врата, в който имало банкноти на обща стойност 200 лева. Взел парите и върнал портфейла на мястото му. Установил и монети на обща стойност 6.00 лева, оставени в пепелника между предните седалки, които също взел. След това бързо излязъл от автомобила, притворил вратата му и си тръгнал, забравяйки вътре оставената вафла. В 07.30 часа на 25.03.2021 год. св.М. отишъл при автомобила си. Забелязал, че предният му капак не бил добре затворен, заобиколил го отдясно и видял, че предната дясна врата е притворена. Влязъл в автомобила и установил липсата на парите от портфейла, както и на монетите от пепелника. С протокол за доброволно предаване свидетелят предал на служител на полицията вафлата, която намерил оставена на арматурното табло на автомобила си. Същият служител я предал на разследващия полицай, за прилагане като веществен доказателство по делото. На предадената вещ бил извършен оглед, при който върху опаковката е установена дактилоскопна следа.

Видно от писменото заключение на вещото лице по извършената на досъдебното производство дактилоскопна експертиза, на опаковката на предадената вафла е установен отпечатък от ляв палец на подс.В.С..

При разследването е установен видеозапис от охранителна камера на местопроизшествието. Св. П. П. - мл. разузнавач в Сектор „Криминална полиция“ при РУ - К. към ОДМВР - К., установил при прегледа на видеозаписа, че лицето, заснето да прониква около 02.56 часа на 25.03.2021 год. в автомобила на св.М., е подс.В.С., когото познавал добре от работата си. Св. П. предал записа с протокол за доброволно предаване. Същият още на 25.03.2021 год. установил подсъдимия и последният пред него признал, че е извършил описаната кражба.

Видно от писменото заключение на вещото лице по извършената на досъдебното производство съдебна лицево-идентификационна експертиза, видеозаписът е с недостатъчно качество за идентификация, но извлечените кадри са годни за извършване на разпознаване.

Видно от писменото заключение на вещото лице по извършената на

досъдебното производство съдебно - оценителна експертиза, стойността на вещите, отнети от владението на Л. С. Ч. от гр.К. е, както следва: спортна раница, марка „Адидас“ – 26.00 лева; мъжка чантичка, марка „Найк“ – 11 .20 лева; мобилен телефон марка „Сони-Ериксон“, модел „Х8“ – 89 .32 лева; мобилен телефон марка „Сони“, модел „Експирия Е3“ – 74.09 лева. Ведно със сумата от 70 лева, общата стойност на отнетите вещи от св.Ч. възлиза общо на сумата в размер на 270.61 лева.

В хода на разследването подс.В.С. бил задържан със Заповед за задържане на лице рег.№ 1947зз-71/25.03.2021 год. за срок до 24 часа по реда на ЗМВР. С постановление на РП - К., подс.С. бил задържан по реда на чл. 64 ал. 2 НПК за срок до 72 часа. С Определение № 260130/29.03.2021 год., постановено по Ч.н.дело № 335/2021 год. по описа на Районен съд - К., на подс.В.С. е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от самопризнанието на подсъдимия В. Г. СТ., направено в хода на проведеното съкратено съдебно следствие пред първоинстанционния съд, при което същият е заявил, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителният акт и е съгласен да не се събират доказателства за тези факти; от събраните на досъдебното производство гласни доказателства, установени чрез гласните доказателствени средства - показанията на свидетелите Д. М., П. П., М. А., Л. Ч., В. М. и Г. П., дадени на досъдебното производство пред орган по разследването; от писмените доказателства, приобщени от първоинстанционния съд към доказателствената съвкупност по надлежния ред – протокол за оглед на местопроизшествие от 29.01.2021 год., ведно с фотоалбум към него; протокол за доброволно предаване от 16.03.2021 год.; протокол за доброволно предаване от 25.03.2021 год.; протокол за доброволно предаване от 15.04.2021 год.; протокол за оглед на веществени доказателства от 25.03.2021 год., ведно с фотоалбум към него; протокол за оглед на веществени доказателства от 20.04.2021 год., ведно с фотоалбум към него; писмено заключение на вещото лице Ш. А. - М. по извършената на досъдебното производство дактилоскопна експертиза - Протокол № 19/03.02.2021 год.; писмено заключение на вещото лице К. Б. по извършената на досъдебното производство дактилоскопна експертиза - Протокол № 65/06.04.2021 год.; писмено заключение на вещото лице В. Б. по извършената на досъдебното производство видеотехническа лицево-идентификационна

експертиза – Протокол № 69/20.04.2021 год.; писмено заключение на вещото лице В. Д. по извършената на досъдебното производство съдебно-оценителна експертиза № 73/22.04.2021 год.; справка за съдимост на подсъдимия С.; характеристична справка за подсъдимия В.С.; Заповед за задържане на лице с рег. № 1947зз-71/25.03.2021 год.; декларация за семейно и материално положение и имотно състояние от подсъдимия, и др.; както и от веществените доказателства, приобщени към доказателствената съвкупност по надлежния ред, по отношение на които гласни и писмени доказателства, както и веществени такива, правилно и обосновано първоинстанционният съд е приел, че изцяло подкрепят самопризнанието на подсъдимия С..

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд намира, че подсъдимият В.С. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл. 196 ал.1 т.1, във вр. с чл. 194 ал.1, във вр. с чл. 29 ал.1 б.,а” и б.,б“, във вр. с чл.26 ал.1 от НК – в периода от 25.01.2021 год. до 25.03.2021 год. в гр. К., при условията на продължавано престъпление, отнел чужди движими вещи на обща стойност 532.61 лева, както следва: спортна раница „Адидас“ на стойност 26.00 лева, мъжка чантичка, марка „Найк“, на стойност 11.20 лева, мобилен телефон марка „Сони - Ериксон“, модел „Х8“, на стойност 89.32 лева, мобилен телефон марка „Сони“, модел „Експирия Е3“, на стойност 74.09 лева и сума пари в размер на 70.00 лева, всичко на обща стойност 270.61 лева, от владението на Л. С. Ч. от гр. К.; сума пари в размер на 26.00 лева от владението на Г. К. П. от гр. К.; сума пари в размер на 30.00 лева от владението на В. К. М. от гр. К.; и сума пари в размер на 206.00 лева от владението на Д. К. М. от гр. К., без тяхно съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието е извършено при условията на опасен рецидив, до какъвто правилен – обоснован и законосъобразен, краен извод е достигнал и първоинстанционният съд. За да постанови осъдителната си присъда, съдът е намерил, че всички събрани в хода на наказателното производство доказателства са еднопосочни, непротиворечиви и подкрепящи самопризнанието на подс.С., като този извод се споделя напълно и от настоящата инстанция. Всъщност, по така установената фактическа обстановка, както и по отношение на направените въз основа на нея правни изводи на първоинстанционния съд относно авторството на деянието, времето, мястото и начина на извършването му, квалификацията на същото и относно формата на вината на подсъдимия при осъществяването му, няма

спор между страните, като с въззивната жалба на защитника на подсъдимия по същество се прави оплакване само относно справедливостта на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“, което жалбоподателят счита за явно несправедливо - завишено по размер.

С оглед така установената по безспорен начин фактическа обстановка, направените въз основа на нея правни изводи от първоинстанционния съд за осъществяване от обективна и субективна страна на престъплението, предмет на повдигнатото на подс.С. обвинение, са обосновани и законосъобразни. От обективна страна е налице отнемане от подсъдимия на чужди движими вещи, подробно описани в присъдата на първоинстанционния съд и по-горе в настоящите мотиви, от владението на свидетелите Л. Ч., Г. П., В. М. и Д. М. /т.е. прекъсване на фактическата власт на посочените свидетели и установяване от подс.С. на негова трайна фактическа власт върху инкриминираните движими вещи/, без тяхно съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои. Обоснован и законосъобразен е и изводът на решаващия съд относно квалифициращото деяние на подсъдимия обстоятелство от обективна страна – за извършване на престъплението при условията на опасен рецидив по смисъла на чл. 29 ал.1, б.,„а“ и б.,„б“ от НК. Това е така, тъй като подсъдимият е осъждан многократно с отделни присъди за извършени умишлени престъпления от общ характер на наказания „лишаване от свобода“, като от значение за квалифициране на деянието, предмет на настоящото производство, като осъществено от подс.В.С. при условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29 ал.1 б. „а“ от НК е осъждането му за извършено тежко умишлено престъпление на наказание „лишаване от свобода“ не по-малко от една година, изпълнението на което не е било отложено по чл. 66 ал. 1 НК - с Определение № 179/02.11.2017 год., постановено по Ч.н.дело № 1175/2017 год. по описа на Районен съд - К., влязло в сила от 18.11.2017 год., е определено едно общо наказание по реда на чл.25 ал.1, във вр. с чл.23 ал.1 от НК за осъжданията на подс.С. по Н.о.х.дело № 217/2016 год. по описа на ОС - К., по Н.о.х.дело № 711/2017 год. по описа на Районен съд - К. и по Н.о.х.дело № 806/2017 год. по описа на Районен съд - К., най-тежкото от тях, а именно: наказание „лишаване от свобода“ за срок от 40 месеца, при първоначален „строг“ режим на изтърпяване, увеличено на основание чл. 24 от НК с 8 месеца, като посоченото наказание е било изтърпяно от подс. С. на 25.10.2020 год.

Престъплението, предмет на настоящото производство, подс. С. е извършил при условията на опасен рецидив и по смисъла на чл.29 ал.1 б.,б“ от НК, тъй като го е извършил, след като е бил осъждан два пъти на наказание „лишаване от свобода“ за умишлени престъпления, изпълнението на наказанията по които осъждания не е било отложено по чл. 66 от НК - освен описаното по-горе осъждане, подс. С. е бил осъден и с протоколно определение по Н.о.х.дело № 413/2015 год. по описа на Районен съд - К., имащо последиците на влязла в сила присъда, влязло в сила на 16.06.2015 год., с което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, при първоначален „строг“ режим на изтърпяване на наказанието. Посоченото наказание е изтърпяно от подс. С. на 11.05.2016 год. За посочените осъждания подсъдимият С. не е реабилитиран и за тях не е изтекъл срока по чл. 30 ал.1 от НК.

От обективна страна престъплението подс. С. е извършил при условията на продължавано престъпление по смисъла на чл.26 ал.1 от НК - в периода от 25.01.2021 год. до 25.03.2021 год. подсъдимия е осъществил четири деяния, всяко от които поотделно осъществява състава на едно престъпление /такова по чл.196 ал.1 т.1, във вр. с чл.194 ал.1, във вр. с чл.29 ал.1 б.,а“ и б.,б“ от НК/, деянията са извършени през непродължителен период от време /в рамките на 2 месеца/, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите.

От субективна страна престъплението подсъдимият С. е извършил при форма на вината: пряк умисъл – същият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните последици и е искал тяхното настъпване. Умисълът на подсъдимия се обективира в поведението му – подс.С. несъмнено е съзнавал, че отнема чужди движими вещи, без съгласието на владелците им, и установява своя трайна фактическа власт върху тях, с намерението да ги присвои /като това намерение на подсъдимия се установява от последващите отнемането на движимите вещи действия – отнасянето на част от вещите и оставянето им в дома му, където са били намерени от св.А., респ.разпореждането с друга част от вещите - пари/. Несъмнено, подсъдимият е съзнавал и квалифициращото деянието обстоятелство - че извършва кражбата при условията на опасен рецидив.

При налагане на наказанието на подсъдимия С. първоинстанционният съд е отчел като смекчаващи отговорността му обстоятелства ниската обща стойност на отнетите вещи, обуславяща ниската степен на обществена опасност на деянието, съдействието на подсъдимия за разкриване на обективната истина още от фазата на досъдебното производство, разкаянието и критичното му отношение към извършеното; а като отегчаващи такива – лошите му характеристични данни и наличието на множество предходни осъждания, извън обуславящите квалификацията на престъплението, предмет на настоящото производство, като осъществено при условията на опасен рецидив, сочещи на изключителна престъпна упоритост на подсъдимия към извършването на престъпления от общ характер, предимно кражби. Въз основа на тях първоинстанционният съд е намерил, че на подс.С. следва да бъде определено наказание при значителен превес на смекчаващите отговорността му обстоятелства, под средния размер на наказанието за това престъпление, а именно: наказание „лишаване от свобода” за срок от 3 години, което е намалил с 1/3, съгласно императивната разпоредба на чл.58а ал.1 от НК, налагайки на подсъдимия С. наказание „лишаване от свобода” за срок от 2 години, което е постановил да бъде изтърпяно ефективно, при първоначален „строг” режим, съгласно разпоредбата на чл.57 ал.1 т.2 б. „б” от ЗИНЗС, с оглед постигане целите на наказанието и наличието на формални пречки за приложение на института на условното осъждане по чл.66 ал.1 от НК – миналите осъждания на подсъдимия на наказания „лишаване от свобода” за извършени умишлени престъпления от общ характер. Настоящата инстанция намира, че така наложеното на подсъдимия С. наказание по вид, размер и начин на изтърпяване отговаря на тежестта на извършеното от подсъдимия престъпление, както и на смекчаващите и отегчаващи отговорността му обстоятелства, като същото е в пълна мяра необходимо и достатъчно да постигне целите на наказанието, визирани в разпоредбите на чл. 36 от НК – да се поправи и превъзпита подсъдимия към спазване на законите, да се въздейства предупредително – възпиращо спрямо него, както и възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото. Настоящият състав намира също, че в случая не са налице нито толкова многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, при които и най-лекото предвидено в закона наказание за това престъпление да се окаже несъразмерно тежко и да обуслови приложението

на разпоредбата на чл.55 ал.1 т.1 от НК, т.е. определяне на наказанието на подсъдимия под най-ниския предел, каквото неоснователно искане прави служебно назначеният защитник на подсъдимия с въззивната жалба и в хода на съдебните прения пред въззивната инстанция. Всъщност, при индивидуализиране на наказанието на подс.С. първоинстанционният съд е съобразил всички сочени от защитника на подсъдимия обстоятелства, смекчаващи наказателната отговорност на последния, поради което не са налице условия за по-нататъшно намаляване на наказанието.

Правилно първоинстанционният съд се е разпоредил с веществените доказателства по делото; както и на основание чл.189 от НПК е възложил в тежест на подс.С. направените на досъдебното производство разноси, в размер на 368.75 лв., представляващи заплатени разходи за вещи лица.

Предвид изложеното, настоящата инстанция намира, че обжалваната първоинстанционна присъда присъда е правилна, обоснована и законосъобразна, като при постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и наложеното на подс.С. наказание не е явно несправедливо, т.е. не са налице основания за нейното отменяване или изменяване, поради което следва същата да бъде потвърдена.

Водим от изложеното, и на основание чл. 334 т.6, във вр. с чл. 338 от НПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 44/04.11.2021 год., постановена по Н.о.х.дело № 828/2021 год. по описа на К.йския районен съд.

Решението не подлежи на касационно обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____